

ge. Vi skal have skattelettelser, vi skal bruge flere penge på os selv privat, specielt vi, der har penge, og så skal der bruges mindre, end behovet er, f.eks. på de belastede børn eller på behandling af de psykiatrisk krævende børn.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tager ordet, specielt i forhold til det, hr. Aage Frandsen siger om børne- og ungdomspsykiatrien, for her har vi selvfølgelig at gøre med et meget, meget vigtigt område. Omvendt synes jeg ikke, at der er særlig stor saglighed i det, hr. Aage Frandsen siger om området. Altså dels godkendte vi jo i aftalen fra sidste sommer en merpulje på 25 mio. kr. til bekæmpelse af ventelister på børne- og ungdomspsykiatrien. Derudover har man i satspuljeforliget sat 30 mio. kr. af til et forsøg på at bekæmpe de ventelister.

Men det, der er sagen, er, at de ventelister, man bakser med, jo i meget høj grad er ventelister, der er skabt op gennem 1990'erne. Det er ventelister, der har været der, og som er steget op gennem 1990'erne, som vi nu af al magt forsøger at få has på ved at levere puljer ud, som er møntet på en meraktivitet i amterne. Hvor amterne altså kan levere varen, og så får de pengene honoreret, ligesom det på den måde er lykkedes at hævle af på ventelister til sygehusene.

Så punkt 1 må hr. Aage Frandsen da anerkende, at der faktisk gøres et forsøg, og punkt 2, at det er et efterslæb, som bl.a. er en følge af, at SF åbenbart ikke har prioriteret det her nok i de år, hvor man har bakket op om skiftende finanslove m.v. med den tidligere socialdemokratiske ledede regering.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning. Det er nummer tre og dermed den sidste.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Aage Frandsen har helt ret i, at mit parti, at Venstre ønsker skattelettelser, og de skattelettelser, vi nu gennemfører, er jo netop målrettet de laveste indkomster for at få flere til at komme i arbejde, sådan at der er flere, der er med til at producere og skabe nogle værdier, som vi her i fællesskab kan fordele. Det er det, der er hele ideen bag de skattelettelser, der gennemføres, nemlig at der skal være en stor gulerod for de mennesker, der går fra passiv forsørgelse til en aktiv egenindkomst.

Når hr. Aage Frandsen siger, at man bare skulle have ladet forbruget køre videre, løbe løbsk, så kan man stille SF det spørgsmål: Hvor stort et forbrug skulle der egentlig til for at tilfredsstille SF?

Der blev aftalt et forbrug for 2002 på 1 pct. i realvækst med den tidligere socialdemokratiske ledede regering. Det forbrug er overskredet. Det forbrug er kommet op på 1,6 pct. SF står og fastholder, at der har været tale om nedskæringer, at der er tale om sociale massegrave. Derfor vil jeg bare spørge: Hvor stort et forbrug skulle der egentlig til for at tilfredsstille SF?

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Aage Frandsen taler meget om at prioritere og siger meget rigtigt, at man jo ikke kan bruge pengene to gange. Det er jeg meget enig med hr. Aage Frandsen i, men jeg synes, at hr. Aage Frandsen skylder Folketinget at forklare, hvor det er, hr. Aage Frandsen vil prioritere.

For jeg forstår næsten, at det er et problem, at man tillader sig at prioritere inden for en vækstramme, for som hr. Aage Frandsen siger, så vil det gå ud over noget andet. Det gør det ikke nødvendigvis, for hvis det er inden for en vækstramme, man prioriterer, så er der jo ikke nødvendigvis noget, der bliver nedprioriteret, men der er noget, der prioriteres højest inden for en realvækstramme.

Alternativet ville jo være, at man slet ikke prioriterede, så jeg vil gerne stille hr. Aage Frandsen et spørgsmål. Ønsker hr. Aage Frandsen at prioritere noget og i givet fald: Hvilke områder ønsker hr. Aage Frandsen at prioritere?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er muligvis ikke kendt for hr. Lars Barfoed, men det er sådan, at SF vel nok er det eneste parti, der siger, at der er mennesker, som man ikke behøver at give, når de har nok i forvejen. Vi har aldrig nogen sinde været tilhængere af, at alle skulle have mulighed for at få folkepensionens grundbeløb. Aldrig, aldrig.

Vi mener også, at børnechecken skal indtægtsreguleres. Så kan man give til nogle af de børn, der har særlige behov, i stedet for til nogle af de forældre, som har deres på det tørre. Det er et eksempel på, at vi gerne vil prioritere ting, også væk for den offentlige sektor. Og så vil jeg